

4/2021

CIPPERKA

Magazínek prodejen COOP

coop

Ahoj, holky a kluci,

tak jsem si myslel, že letos o prázdninách nezažiju nic dobrodružného. Po útoku plešoviru jsou všichni lesní obyvatelé ještě dost opatrní. Nikam nesmíme a nikdo nesmí k nám do lesa. Takže z Austrálie nepřiletí klokan Hubert a sněhulák Tomáš se tu také neukáže. Ale ten vlastně v létě nikdy nejezdí. Proto jsem se bál, že prázdniny nebudou nic moc.

Jenže pak jsem jednoho dne vlezl do jeskyně, ve které bydlí netopýr Radim. Chtěl jsem jeho příbytek trochu prozkoumat, protože pořád mluvil o nějakých zajímavých kresbách na stěnách jeskyně. Copak v jeskyních jsou nějaké kresby? Kde by se tam asi tak vzaly? Vplížil jsem se tedy do Radimovy jeskyně, dával jsem samozřejmě pozor, abych jej nevzbudil, a s otevřenou pusou jsem zůstal zírat na pomalované stěny. Kdo to udělal? Radim kreslit neumí a řekl by nám, kdyby věděl, kdo je autorem těch obrazů.

Nechápavě jsem nad tím vrtěl hlavou a pak jsem si všiml, že jedna z těch postavíček vypadá jako já. Ale jako divný já. Poodstoupil jsem pár kroků vzad, abych se na kresby mohl pořádně podívat, a vtom se to stalo! Zahučel jsem do hluboké díry a někde jsem padal a padal a padal. A dopadl jsem do našeho lesa, ale nějakého divného. Něco bylo jinak.

Najednou mi to došlo! Já jsem v pravěku! Myší dírou jsem se propadl hluboko do minulosti. Tamhle na mě z křoví vykukuje mamutí hlava, v dále řve nějaká hrozná prašelma a přede mnou stojí vyděšený prakluk!

S tím praklukem jsem zažil úžasné prázdninové dobrodružství. Vydejte se na ně spolu se mnou – a kdo ví, třeba přijdeme i na to, kdo je autorem kreseb v Radimově jeskyni.

*Báječné prázdninové zážitky
vám přeje
veverčák Čiperka*

Čiperka

– dětský magazín prodejen COOP

Periodicita: 6x ročně

Místo vydávání: Plzeň

Číslo a den vydání: 4/2021, 3. srpna 2021

Vydavatel:

Delex, s. r. o.

Denisovo nábřeží 5, 301 00 Plzeň, IČ: 00519049

tel.: 378 218 112 (448), fax: 377 325 972

Project director: Luboš Liška

Redakce: Mgr. Zdeňka Čížková

Individuální objednávky: Mgr. Zdeňka Čížková

e-mail: cizkova@delex.cz, tel.: 724 151 095

Grafická úprava, sazba: DTP Delex, BcA. Alena Janečková

Ilustrace: MgA. Štěpánka Bláhovcová, Sabina Vojtas Fránová, BcA. Alena Janečková

COOP Centrum družstvo

Sídlo: U Rajské zahrady 1912/3, 130 00 Praha 3

Generální ředitel: Josef Plesník

Marketing COOP: Andrea Mouralová

tel.: 224 106 146; fax: 224 106 140

internet: www.coop.cz

Registrováno pod číslem: MK ČR E 17478

DELEX
REKLAMNÍ A KOMUNIKAČNÍ AGENTURA

OCHRANNÁ ZNÁMKA
č. 323434

Soutěž o ceny

I v pravěku se soutěžilo a hrály se nejrůznější hry. Čiperka ti na své výpravě do minulosti připravil jeden soutěžní praúkol. Pro výherce má veverčák jistě připravené krásné praodměny. Tak s chutí do luštění!

● Pravěká křížovka

str. 4

Výherci z minulého čísla

● **Křížovka – Roční období:** Čtveřice sourozenců ovlivňuje počasí, což byla správná tajenka minulé křížovky. Kdo se tentokrát může těšit na dárek od našeho veverčáka Čiperky? **V. Volfová (9 let)**, **J. Šťastný (11 let)**, **T. Světelský (4 roky)**, **L. Bařinková (10 let)**, **H. Černochová (3 roky)**.

POZOR!

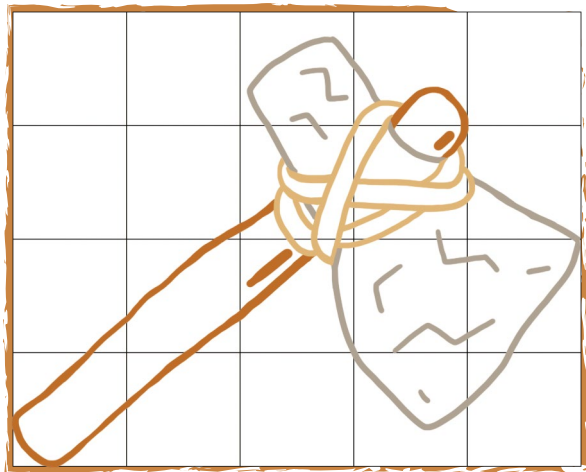
Elektronickou verzi Čiperky naleznete na internetových stránkách www.coopclub.cz

Zadáno společností

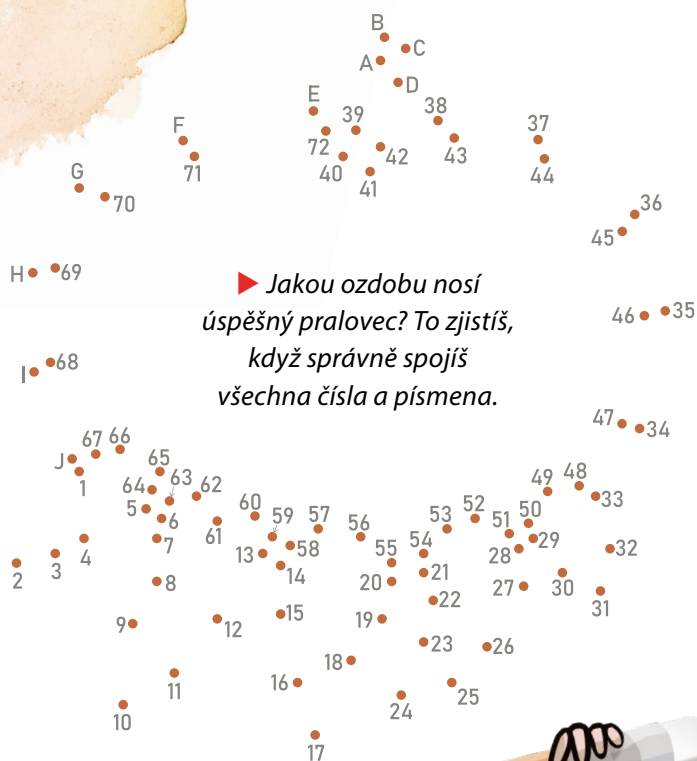
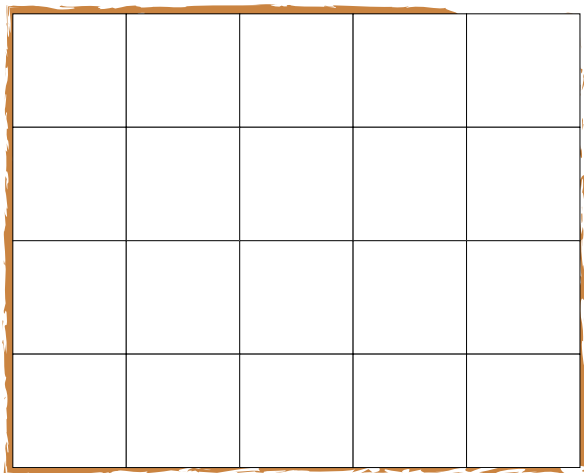

Pravěké kreslení

Pravěk je plný nebezpečných živočichů. Praluk i Čiperka se tedy museli vyzbrojit.

► Ty zkus jednu pravěkou zbraň nakreslit. Sít ti v tom pomůže.

► Jakou ozdobu nosí úspěšný pralovec? To zjistíš, když správně spojíš všechna čísla a písmena.

INZERCE

Najdi
5
rozdílů

VÁHALA a spol. s r.o.
náměstí Míru 97
753 66
Hustopeče nad Bečvou
www.vahala.cz
VÁHALA a spol.

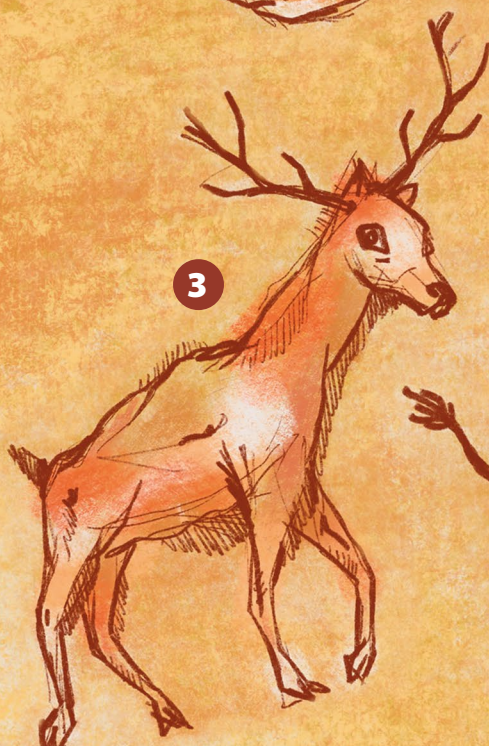
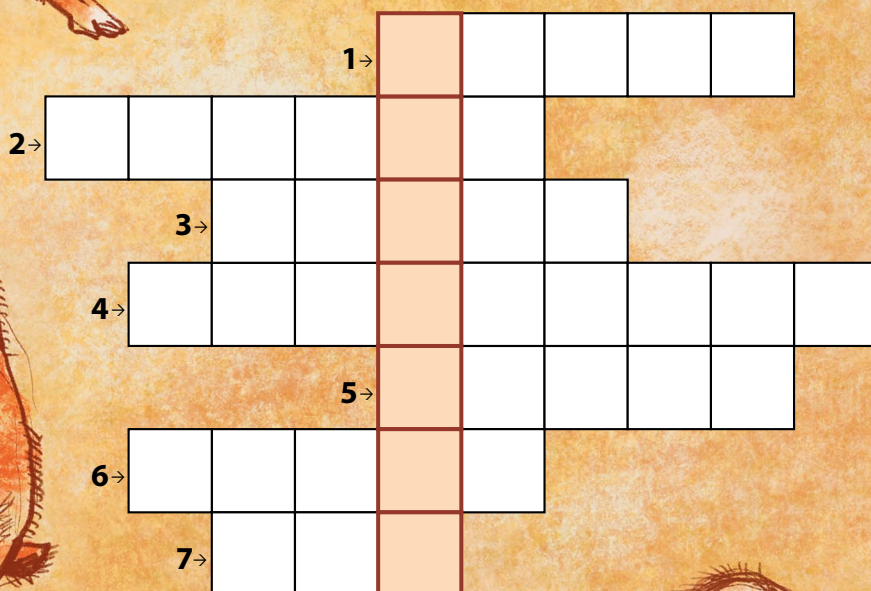
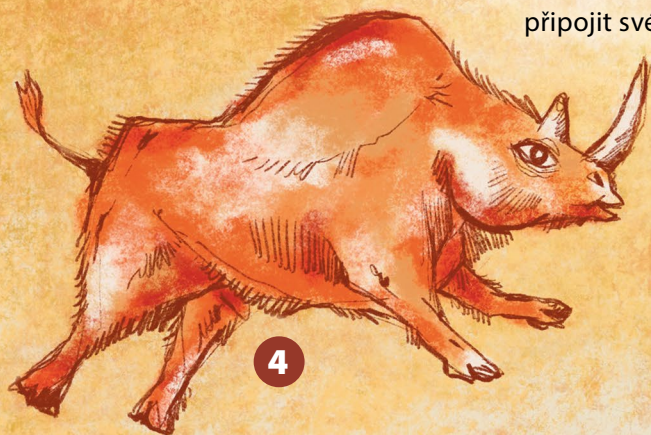
Pravěká křížovka

Čiperkovu pravěkému kamarádovi sice říkáme prakluk, ale má pochopitelně své jméno. Jaké? To ti odhalí naše křížovka. Stačí správně doplnit názvy zvířat, která mohl prakluk lovit.

Řešení křížovky pošli **do 20. září 2021** na adresu **DELEX, Denisovo nábřeží 5, 301 00 Plzeň** nebo na e-mailovou adresu **coopclub@coopclub.cz**. Na obálku nebo do předmětu zprávy napiš „**Čiperka – křížovka**“. Nezapomeň připojit své jméno, adresu, telefonní číslo a věk.

Soutěž je určena jen pro děti.

Do zbraně!

Pro Čiperku veliké dobrodružství – s praklukem vyráží na lov! Ovšem nejprve si musí vyrobit zbraň. Prakluk mu postup nakreslil na kamenné desce, Čiperka si k nim připsal vlastní poznámky, ale pak se mu ty destičky nějak pomíchaly.

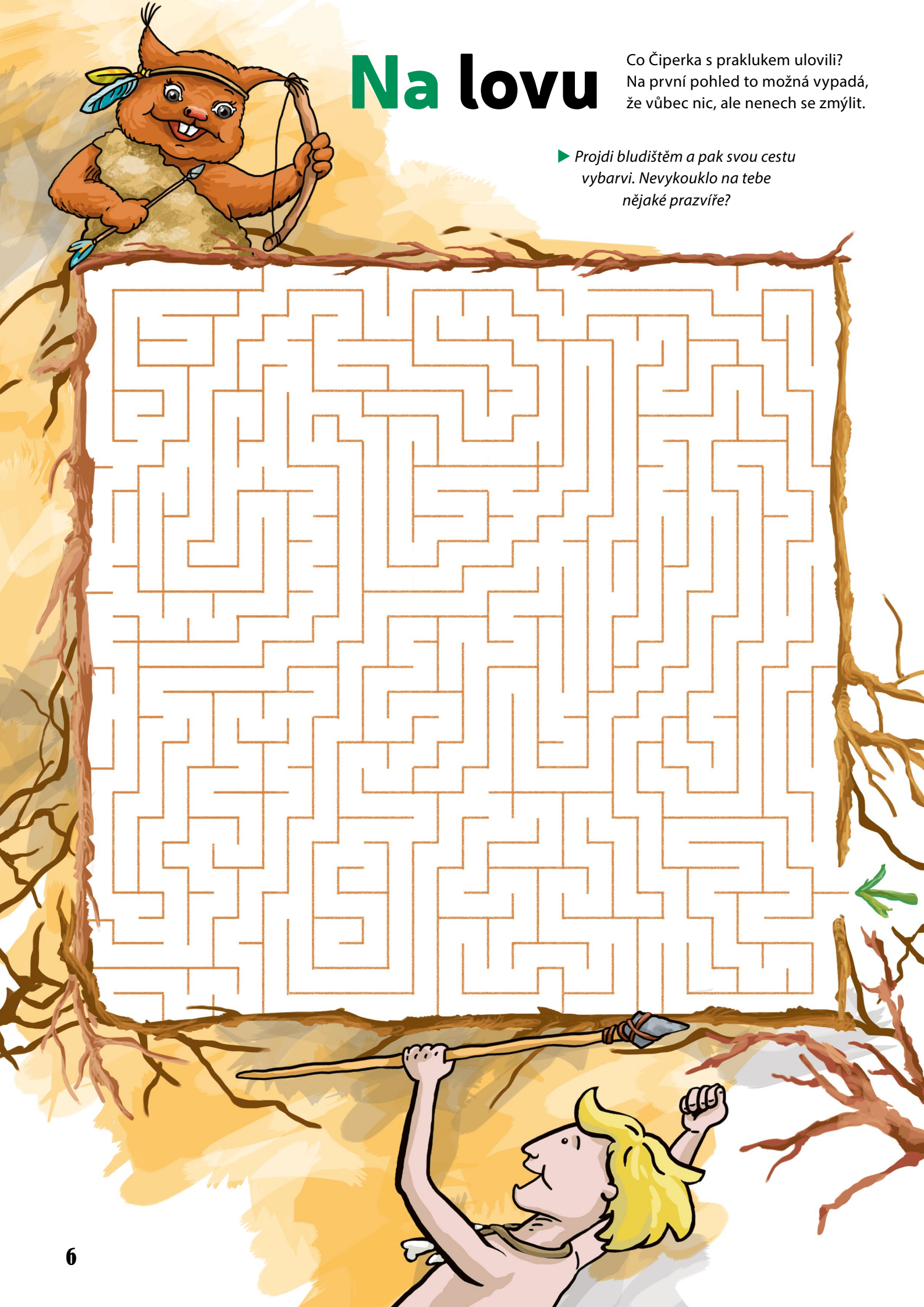
► Dokážeš je seřadit?

Na lovu

Co Čiperka s praklукem ulovili?
Na první pohled to možná vypadá,
že vůbec nic, ale nenech se zmýlit.

► Projdi bludištěm a pak svou cestu
vybarvi. Nevykouklo na tebe
nějaké prazvře?

Prazvláštní vozítko

Po úspěšném lovu je potřeba se trochu odreagovat.
Jak to udělali naši kamarádi, vidíš na obrázku.

► Kluci se baví, ty vybarvuj.

Kdo jsem?

Líbilo se ti zvíře z předchozí omalovánky? Víš, jak se jmenuje a jak je veliké? Pokud ne, pusť se směle do následujících úkolů.

50

10

4

40

35

20

85

50

100

► Sečti všechna čísla
v listech na stromu. Získáš
jeho délku v centimetrech.

► Vynásob čísla v mracích.
Odhalíš hmotnosť
v kilogramoch.

► Srovnej kameny
v potoce od nejmenšího
po největší. Získáš název
pravěkého tvora.

► Vypočítej příklad na kapradině. Zjistíš výšku v centimetrech.

$200 \rightarrow 100 \rightarrow 20 \rightarrow 10$
 $03 \rightarrow 09 \rightarrow 04 \rightarrow 06$
 $03 \rightarrow 09 \rightarrow 04 \rightarrow 06$

Výsledky zapiš
do tabulky a převed'
na metry a tuny.

Délka	cm	m
Výška	cm	m
Hmotnost	kg	t

Řešení úkolů najdeš na straně 23.

Jeskyňní pramalby

Přes poledne se Čiperka s pralukem schovali do chládku v rozlehlé jeskyni. Veverčák překvapeně koukal na malby na stěnách. Některé z nich přece viděl v Radimově jeskyni, ale některé tu chybí. Kluci se pustili do kreslení.

Sice oba kreslili, jak lovili mamuta, přesto se jejich obrázky v několika maličkostech liší.

Chováš se jak neandrtálec

Malí skřítkci pokladníčci jsou jako všechny ostatní děti. Někdy dokážou pořádně zlobit. Nepozdraví dospělého skřítkka, neuklízejí si hračky, neplní svoje povinnosti, perou se mezi sebou. Když zlobí jedno skřítkče, dá se to ještě zvládnout. Ale co dělat, když zlobivá přepadne veškerou skřítkčí drobotinu?

Právě to se stalo i u našich pokladníčků. Drobek neustále odmlouval. Smítek po sobě všude nechával hory odpadků. Skleněnka se vztekala kvůli maličkostem. Koblížka a Plašilka se neustále tahaly za vlasy a ječely na celý obchod. Zvonek a Leštík se rvali od rána do večera. Prostě skřítkčata chytla zákeřnou nemoc zlobivky skřítkčí.

Marně jim rodiče domlouvali, vyhrožovali, dávali tresty. Skřítkčí drobotině to bylo všechno jedno a chovala se jak utržená ze řetězu.

„Nechovej se jako neandrtálec,“ nakazoval Rohlík Drobkovi, který stál u koše s pečivem a vyluzoval nelidské, vlastně neskřítkčí zvuky.

„Rvete se jak tlupa neandrtálců,“ rozčilovala se Kokoska, když se Cukřík a Smítek rvali u pokladny.

„Ani neandrtálec nemá tak špinavé ruce,“ kárala Koblížka Žemličku, když zjistila, jakýma špinavýma rukama přerovnává housky v regálu.

„Za takové vrabčí hnízdo na hlavě by se nemusel stydět kdejaký neandrtálec,“ vyslechl si Leštík od své matky,

když strčil svou rozježenou a několik dní neučesanou hlavu do výlohy.

Dětem bylo ale všechno jedno. Záchvat zlobivky skřítkčí byl tentokrát tak silný, že skřítkčí kluci a holky byli imunní vůči jakýmkoliv domluvám. Jak jim ale rodiče stále předhazovali ty neandrtálce, začalo jim to vrtat hlavou.

„Poslouchej, Drobku,“ spustil Leštík, „ti neandrtálci se ale museli mít, když se nemuseli česat!“

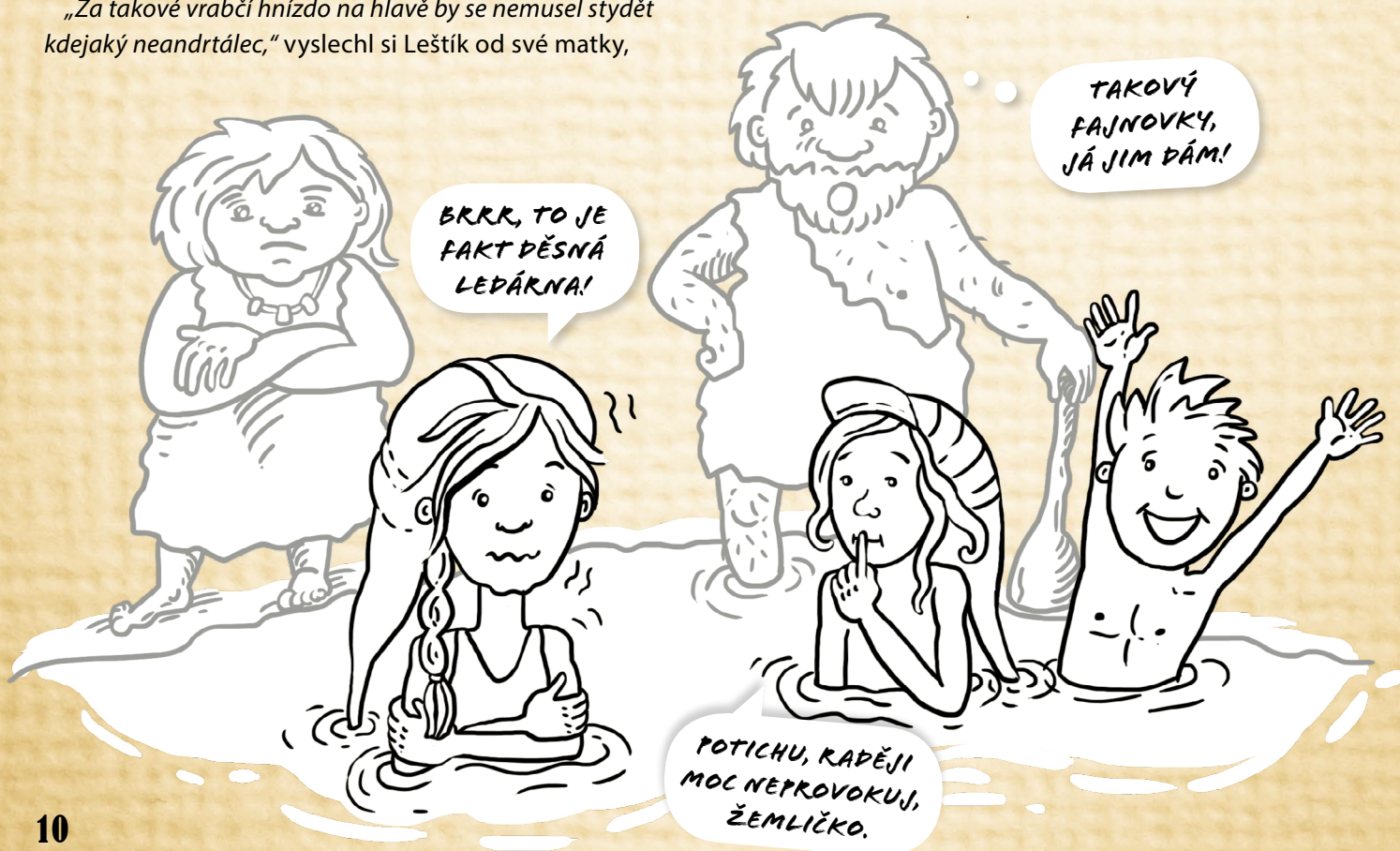
„Ani si pořád mýt ruce,“ přidala se Žemlička.

„Jojo, mohli si v lese celý den spokojeně vyřvávat a nikdo jim v tom nebránil,“ povzdechl si Smítek, který právě dostal kázání za halekání do kornoutu ze stočených novin.

„To by byla paráda, kdybychom mohli žít v takové neandrtálské tlupě,“ zasníl se Cukřík.

A to neměl říkat. Zlobivka skřítkčí se vyznačuje i tím, že zcela neočekávaně plní přání. Jakmile tedy Cukřík toto své vyslovil, ocitli se všechny zlobivkou nakažené skřítkčí děti v pravěku uprostřed tlupy neandrtálců.

„Co jste zač a kde jste se tu vzali?“ zahromoval ten největší a nejděsivější z nich.

„My... my... my jsme skřítkci pokladníčci,“ koktal Drobek, „ty nás vidíš? Nás lidi vidět vůbec nemají!“

„Nejsem slepý! Vidím vás moc dobře. A taky vidím, že jste špinaví jak prasata a že za tu cupaninu na hlavě by se nemusel stydět ani ten nejchlupatější nosorožec, jakého jsme kdy ulovili. Alou do řeky a pořádně se všichni umyjte!“ Neandrtálky popadly vyděšené skřítky, bez velkých cirátů je odvěkly k řece a hodily je do tůňky, v níž se cachtala neandrtálčata.

„Brrr, ta je ledová!“ pištěla Žemlička, když se vynořila nad hladinu.

„Mlč,“ šeptal jí Drobek, „honem se umyj, ať z té ledárny můžeme ven. Zlatá naše vana s teplou vodou!“

Po vzoru neandrtálských dětí se skřítkci rychle vydrbali říčním pískem, a zatímco osychali na sluníčku, prsty si rozčesávali zamotané vlasy.

„Mám hlad,“ povzdechl si Smítek.

„Večeře!“ ozvalo se po chvíli od ohně před jeskyní. Neandrtálčata se ihned rozběhla za hlasem. Skřítkci se nesměle podívali jeden na druhého a opatrně se šourali k jeskyni. Když si je táta neandrtálec prohlédl, jen souhlasně pokýval hlavou a neandrtálky skřítkům podaly plné misky. Malí pokladníčci se pustili do jídla.

„A děkovat bude kdo?!“ zahromoval opět vůdce tlupy.

„Děkujeme, děkujeme, je to moc dobré,“ koktali vyděšení skřítkci.

Ke spánku se pak uložili do jeskyně spolu s pravěkými dětmi. „Mně je tu zima,“ fňukala Plašilka. „Mě tlačí kameny do zad,“ funěl Cukřík.

Ráno byli skřítkci celí zkřehlí a rozlámaní. Na tak nepohodlné spaní přece jen nebyli zvyklí. Další šok nastal, když nedostali snídani.

„Ještě jste si neodpracovali ani včerejší večeři, a už byste chtěli zase jíst?“ rozčiloval se táta neandrtálec. Jestli si pokladníčci do té doby mysleli, že jejich povinnosti na prodejně jsou náročné, velice rychle změnili názor. Uprostřed neandrtalců se měli co ohánět, aby zvládli veškeré úkoly a zasloužili si teplé jídlo a chvilku odpočinku a zábavy.

Hodiny nosili dříví na oheň. Po lesích sbírali lesní plody. Mezi kameny drtili obilná zrnka na mouku. Kdo se ulejšval, dostal od někoho z dospělých pořádný štulec do zad. Bylo úplně jedno, jestli šlo o neandrtálce, nebo o malého pokladníčka. Každý měl své povinnosti a musel se pořádně snažit, aby bylo dost jídla pro všechny členy tlupy, aby oheň nevyhasl, aby nikoho nenapadla divá zvěř.

Skřítkci byli večer tak unavení, že jim už vůbec nevadilo tvrdé kamení pod hlavou. Chtěli jen spát.

„Tak co, Cukříku, ještě si myslíš, že je paráda žít mezi neandrtálci?“ zeptal se Drobek, když si vzpomněl na kamarádovo neopatrné přání.

„Nemyslím, Drobku,“ přiznal Cukřík, „v porovnání

s tímhle se doma máme jako v bavlnci. Všechno máme mnohem jednodušší a máme mnohem víc času na zábavu. Tady jsme stihli s těmi pravěkými prcky jen pár minut hrát na babu. Tedy spíš prohrát. Vždyť nás hned chytili!“

Po týdnů mezi neandrtálci si už žádný z pokladníčků nemyslel, že by život v pravěku byl lepší, než měli oni na prodejně. Každá minuta volného času byla vykoupená hodinami namáhavé práce. Pro lenochy a povaleče nebylo mezi neandrtálci místo. Pokladníčci si všimli, že rodiče své děti milují, ale to jim vůbec nebrání v tom, aby jim pořádně vyprášili kožichy, když si neandrtálčata neplní své povinnosti.

„Cukříku, nemohl by sis přát, abychom byli zpátky doma?“ zeptal se Smítek po dalším náročném dnu.

„To si přeju pořád. Ale mám pocit, že už jsem ze zlobivky vyléčený, takže to přání nefunguje,“ povzdechl si Cukřík.

„Přání musí vyslovit někdo, kdo zlobivku prodělává nebo se z ní teprve zotavuje,“ začala Žemlička se vztyčeným prstem citovat naučenou poučku z lékařského slovníku, „ale to přání si musí přát z hloubi srdce.“

„To já si přeju, ale nějak se to nedaří,“ fňukal Cukřík.

Nedařilo se to však ani ostatním skřítkům. Uběhl další týden plný práce a každodenního shánění potravy. Jednoho dne si skřítkci hráli s pravěkými dětmi na louce u řeky. Najednou se ozvalo příšerné zařvání, z lesa se vyřítilo ohromné chlupaté monstrum a hnalo se přímo na ně. Neandrtálčata se rozutekla na všechny strany. Pokladníčci se přitiskli k sobě a zkoprněle zírali na příšeru, která se k nim blížila, aby je slupla jako malinu.

„Maminko!“ zoufale volal Cukřík. „My chceme domů!“

To teprve bylo to pravé přání z hloubi srdce, po němž se všichni skřítkci ocitli zpět ve své prodejně u svých rodičů. Vylíčili jim všechny zážitky, omlouvali se za své ošklivé chování a slibovali, že už budou hodní. A kdyby někdo z nich náhodou zase dostal záchvat zlobivky, určitě bude stačit mu říct, že se chová jako neandrtálec, a zlobivka bude pryč.

V PRAOSADĚ

Večer vzal prakluk Čiperku do své osady. Veverčák měl jedinečnou možnost pozorovat běžný život našich dávných prapředků. Nakreslil ti k tomu obrázek, ale něco tam asi nepatří. ► *Najdeš 5 nesmyslů?*

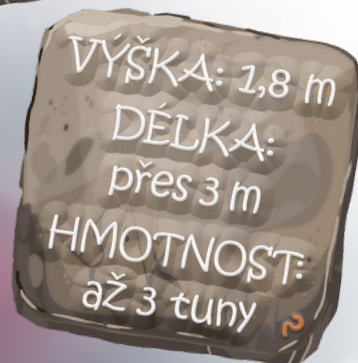
PRAPEXESO

Po večeri, ke které se podávala pečená kýta z mamuta, se naši dva kamarádi pustili do hraní prapexesa. Čiperkovi to moc nešlo.

► Pomůžeš mu vytvořit správné trojice?

Spoj obrázek se správným názvem a správnými mírami.

Malé značky na kamenných destičkách ti pomohou.

STOPUJEME MAMUTA

Další den a další výprava na lov.

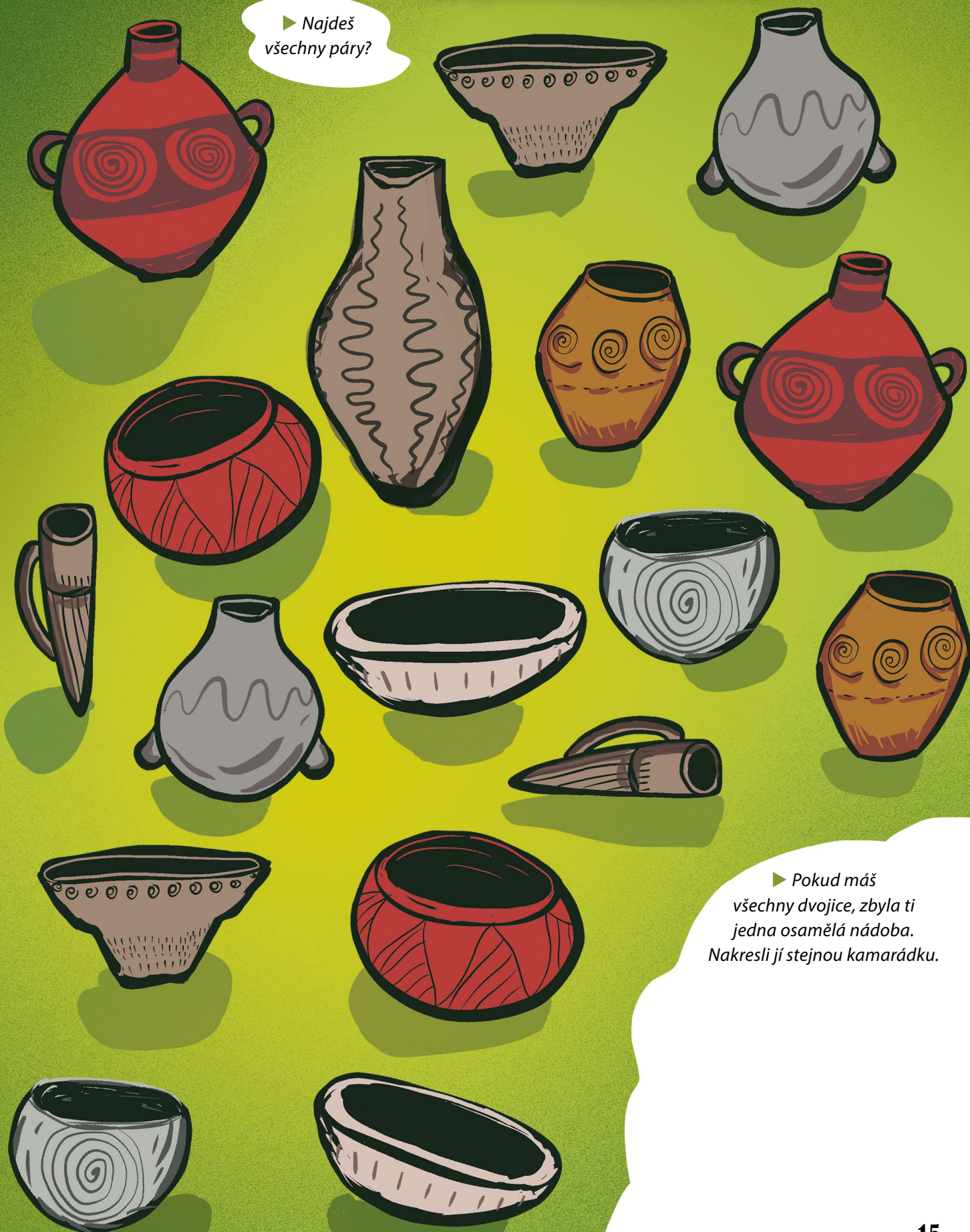
► Doved' Čiperku a prakluka lesními
pěšinkami až k mamutovi. Dávej ale
pozor na šavlozubé prašelmy!

Muži loví, ženy dělají keramické nádoby.
Rády se jimi Čiperkovi pochlubily.
Veverčák si všiml, že jsou
vždy dvě stejné.

PRAVĚKÁ KERAMIKA

► Najdeš
všechny páry?

► Pokud máš
všechny dvojice, zbyla ti
jedna osamělá nádoba.
Nakresli jí stejnou kamarádku.

TO NEZNÁTE PEPINU

14. díl

Čiperka tak dlouho žadonil, aby ho Pepina vzala do pravěku, až souhlasila. Domluvila to zase se stařečkem Časem a odcestovali přímo do doby, kdy žili mamuti. A nejen oni.

Létající veverku hned Čiperka pojmenoval Letucha. A jejího kamaráda, malého mamuta, pojmenoval Mutík. Hráli si spolu. Mutík svými kly nadhazoval větvičky a Čiperka s Letuchou je chytali. Jenže nedávali pozor a mamutík spadl do velké jámy.

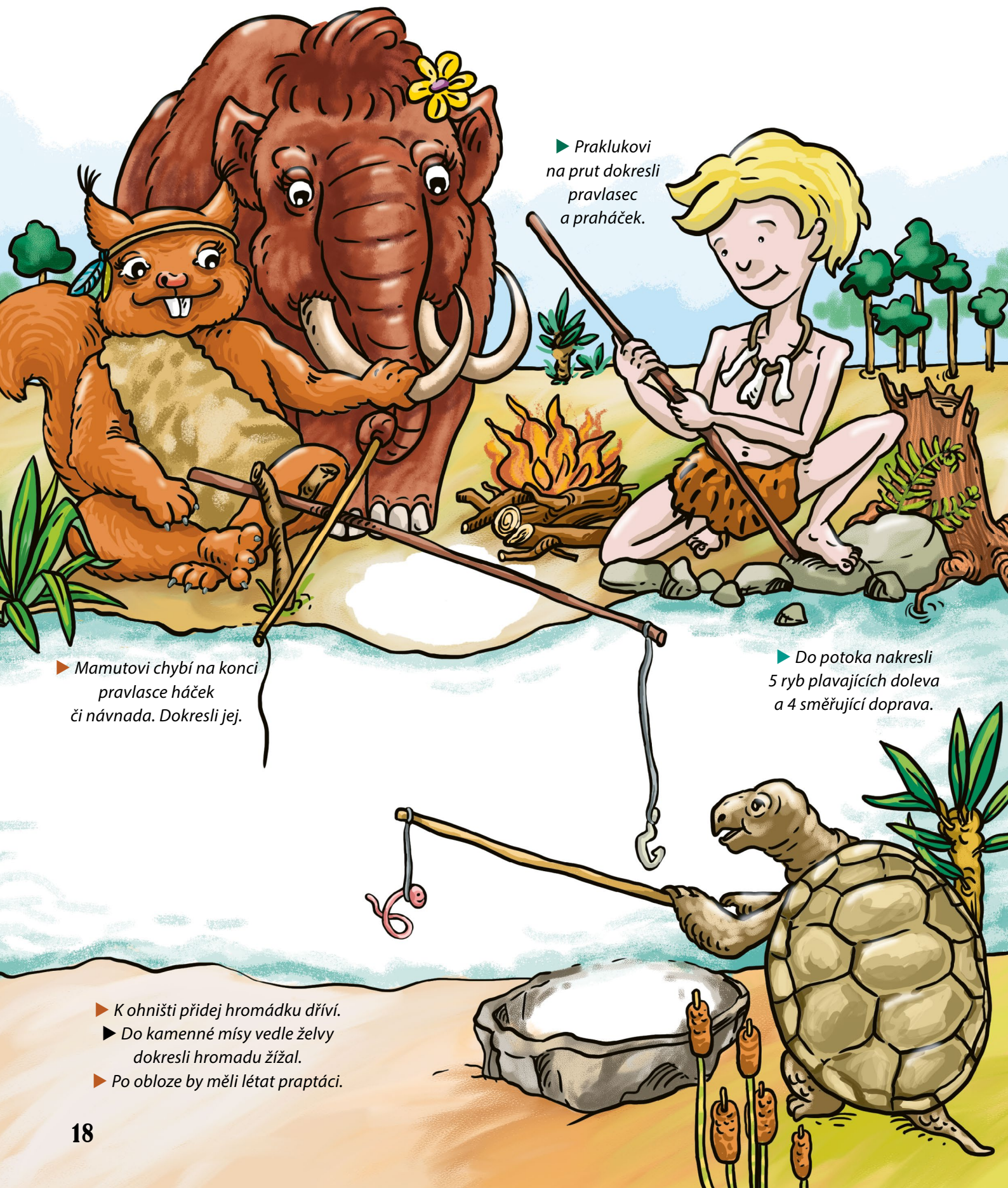
Mamutík byl těžký. Když na větve a trávu stoupl, propadl se zase dolů. Čiperka si pomyslel, že by potřebovali jeřáb. Ten v pravěku samozřejmě nebyl. Zavolal tedy Pepinu, ta si vždycky poradí. Naštěstí nebyla daleko.

Jak řekli, tak udělali. Pak ještě upletli z pevných trav provaz s velkou smyčkou, přivázali ho na kmen a spustili dolů. Malý mamut byl šikovný – zakroutil pořádně hlavou a namotal si smyčku na kly. Nahoře udělali obrovskou hromadu z trávy a větví. Pomohli i Mutíkovi rodiče. Pak všichni naráz skočili na konec kmene. Malý mamut vyletěl z jámy ven, dopadl do měkké hromady. Pepina mu z klů odvázala provaz a pak si mohli všichni zase vesele hrát.

Prarybaření

Chytání ryb je zdlouhavá činnost. Aby ses u toho nenudil, můžeš obrázek dokreslit.

► Pralukovi
na prut dokresli
pravlasec
a praháček.

► Mamutovi chybí na konci
pravlasce háček
či návnada. Dokresli jej.

► Do potoka nakresli
5 ryb plavajících doleva
a 4 směřující doprava.

- K ohništi přidej hromádku dříví.
- Do kamenné mísy vedle želvy dokresli hromadu žížal.
- Po obloze by měli létat praptáci.

MAMUT!

Chytli kluci mamuta, nebo nechytli?

► Vystřihni a slož obrázek,
ať odhalíš pravdu.

PRAFOTO NA PAMÁTKU

Čiperkovo dobrodružství v praosadě se blíží ke konci. Ještě společná prafotka na památku a veverčák se začne jeskynní dírou drápat zpět do současnosti. ► *Tvůj poslední úkol? Vybarvit prafotku.*

INZERCE

TV pohoda

Nejpřehlednější
a nejaktuálnější televizní časopis

SPECIÁLNÍ NABÍDKA PRO ČTENÁŘE

časopisu **Čiperka**

VÝHODNÉ PŘEDPLATNÉ TV pohoda

- ✓ **ZDARMA** 4x ročně **SPECIÁL** plný křížovek a luštění
- ✓ **TV pohoda** každé úterý až k vám domů
- ✓ Roční předplatné **pouze 520 Kč**

Objednejte u nás a **ušetříte 170 Kč**

Hrajeme si s bambitkou

Z pravěku se na chvíli vynoříme rovnou do blízké budoucnosti. Přinášíme ti další tři fotky z pohádky Tajemství staré bambitky 2. Jenže zub času zahlodal a kousky fotek chybí. Dokážeš doplnit ten správný dílek? Pokud ano, zjistíš z čísel u správných kroužků, kdy bude mít Tajemství staré bambitky 2 premiéru.

TAJEMSTVÍ
STARÉ
BAMBITKY
2

Pepina & balónková palice

To by nebyla klaunka Pepina, aby nezasáhla i do Čiperkova putování pravěkem. Z balónků mu vyrobila úžasnou palici, kterou bude snadné ulovit kdejakou pravěkou potvoru. Pušť se do prazbraně spolu s Pepinou.

JAK PALICE VZNIKÁ?

- Žlutý balónek zcela nafoukni, zauzluj a spoj do kruhu.
- Nyní z kruhu zakroucením vytvoř osmičku.
- Obě bříška osmičky přehni na sebe.
- V místě ohybu balónek zakruť a to samé udelej i na protilehlé straně, aby vznikl jakýsi balónkový čtyřlístek.
- V polovině délky balónek zkruť. Máš hotovou hlavu palice.
- Na topůrku použij hnědý balónek. Nafoukni jej, nech asi pět centimetrů nenafouknutých, konec zauzluj.
- V polovině balónek ohni, nech dostatečně velký otvor, aby se do něj vešla hlava palice, a zbytek zatoč do spirály. Konec balónku zajisti zakroucením, aby se ti topůrko nerozpletlo.
- Do otvoru v topůrku zasaď hlavu palice.

CO BUDEŠ NA PRAPALICI POTŘEBOVAT?

- 2 dlouhé balóny – jeden **žlutý**
a druhý **hnědý** ► pumpičku

Tradá! Pravěká
zbraň je hotová
a teď už můžu
vyrazit na lov!

ŘEŠENÍ ÚKOLŮ

Str. 9

6 rozdílů ↓

Str. 8

Kdo jsem?

Název tvora:

Glyptodon

Délka:

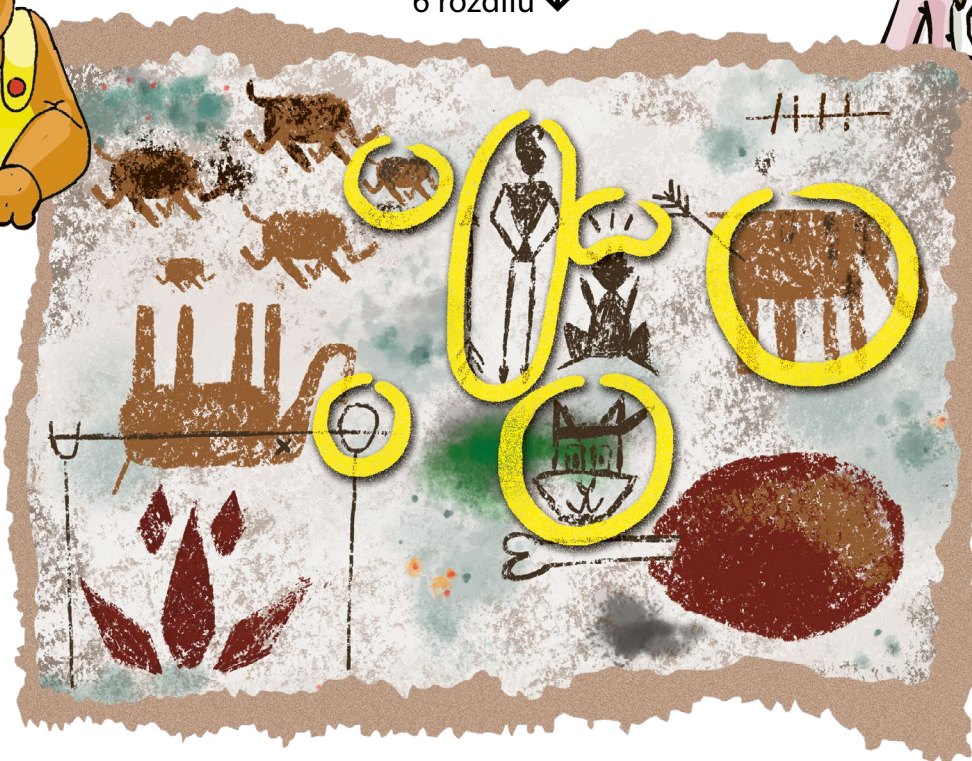
330 cm, tj. 3,3 m

Výška:

150 cm, tj. 1,5 m

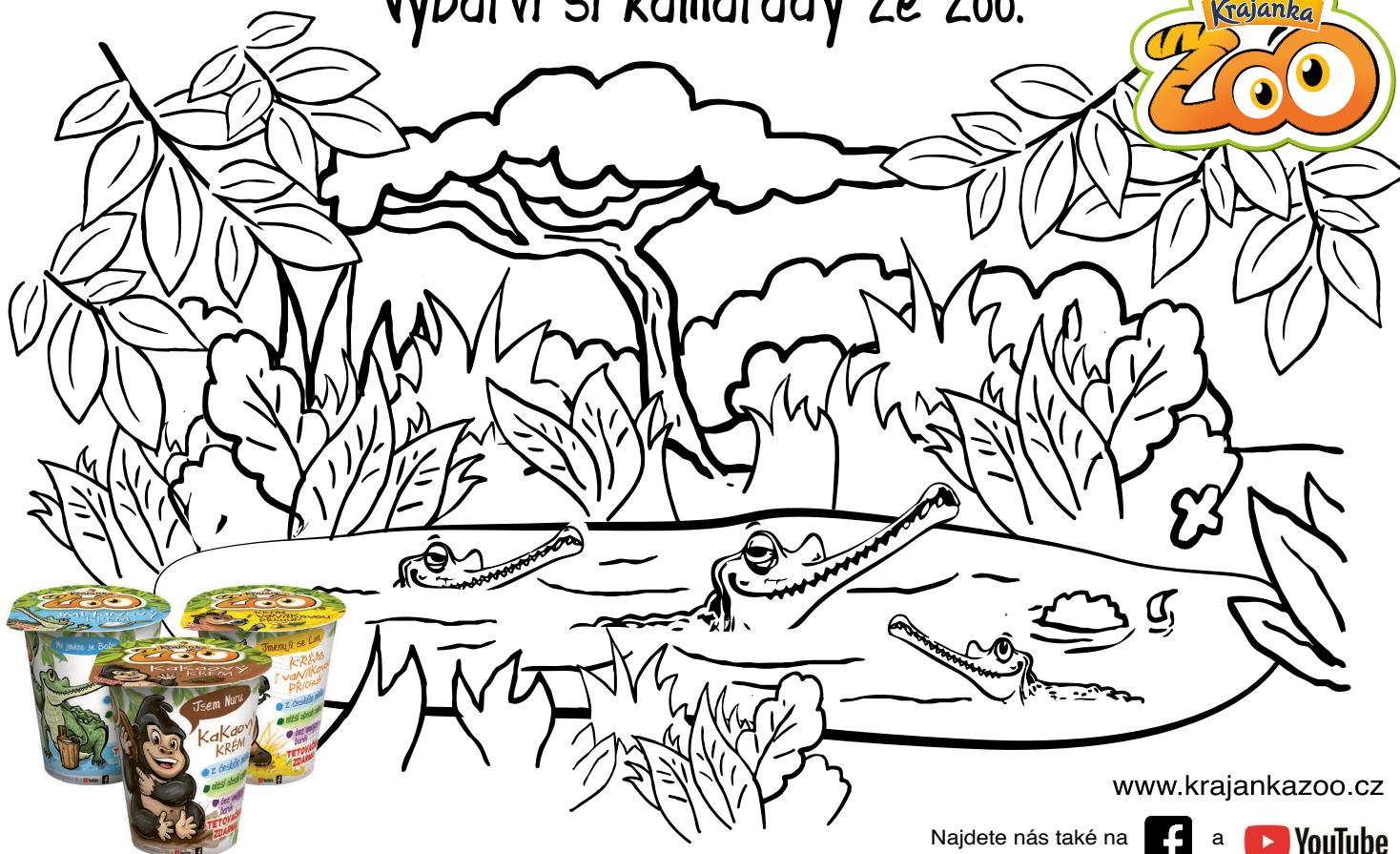
Hmotnost:

2 000 kg, tj. 2 t

INZERCE

Vybarvi si kamarády ze zoo.

www.krajankazoo.cz

Najdete nás také na

a

YouTube

RODINNÁ SPOLEČNOST

Tento obal splňuje požadavky na obaly využitelné k recyklaci.

Velmi dobře si uvědomujeme svoji zodpovědnost za obaly, které uvádíme na trh, a je pro nás prioritou, aby se obaly, které dosloužily, dále vytrídily a následně recyklovaly. Zároveň jsme snížili množství plastu použité na toto balení a vaničku zmenšili. Šetřit přírodu můžete i vy, když prázdný obal vhodíte do žlutého kontejneru s plasty.

ŽIJTE *udržitelně*